

skabet, som skattemæssigt skal behandle tilskuddet på samme måde som fortjeneste ved leverancer til andelshaverne.

Fortjeneste eller tab ved udlodning af likvidationsprovenu fra andelsselskabet i det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, behandles skattemæssigt efter reglerne i aktieavancebeskatningsloven.

Andelshavernes fortjeneste eller tab ved likvidationsudlodningen vil ifølge praksis ikke skulle behandles skattemæssigt efter de aktieavancebeskatningsregler, der gælder for næringsaktionærer, men efter de aktieavancebeskatningsregler, som gælder for almindelige aktionærer. Ifølge disse regler vil fortjeneste eller tab ved likvidationsudlodningen efter 3 års ejertid ikke medføre skattemæssige konsekvenser for andelshaverne.

Foretages likvidationsudlodningen forud for det kalenderår, hvori selskabet endeligt opløses, beskattes udlodningen som udbytte i det indkomstår, hvori udlodningen finder sted.

Fremstillingen i spørgsmålet kan således

ikke uden videre bekræftes, idet andelshaverne som nævnt ikke vil få fradragsret for deres indkøb i selskabet i det omfang, indkøbene sker til overpris. Hvorvidt selskabet beskattes afhænger som anført af disses organisationsform, vedtægter og faktiske virke.

Det forekommer ikke hensigtsmæssigt at indføre en særlig form for likvidationsbeskatning for andelsselskaber som anført i spørgsmålet. En sådan bestemmelse vil stille andelshavere meget ringere end aktionærer og anpartshavere, og den vil komplicere de gældende regler. Endvidere vil en afgrænsning af de selskabsformer, der skulle være omfattet af ordningen, være vanskelig at foretage, idet der endnu ikke findes civile retlige regler, som regulerer området. Endelig vil det være nemt at omgå en sådan regel ved i forvejen at indkassere gevinsten ved salg til anden side.

De beskrevne regler er ikke ændret ved de love, som er vedtaget i forbindelse med skattereformtalen.

ISI FOIGHEL

/O. Skau Wogensen